

רע"פ 7398/15 - ולדימיר רחמימוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 7398/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: ולדימיר רחמימוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 29.10.2015, בעפ"ג 19153-07-15, שניתן על-ידי כב' השופטים: י' אלרון - נשיא; א' אליקים; ו-י' ליפשיץ

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים: י' אלרון - נשיא; א' אליקים; ו-י' ליפשיץ), בעפ"ג 19153-07-15, מיום 29.10.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות (כב' השופט מ' עלי), בת"פ 1025-09-11, מיום 26.5.2015.

2. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש עבודות השירות, אשר הושת על המבקש. עמוד 1

בהחלטתי, מיום 4.11.2015, הוריתי על עיכוב ביצוע העונש, עד להחלטה בבקשה לרשות ערעור.

רקע והליכים קודמים

3. ביום 19.3.2014, הורשע המבקש, על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדו, בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור בתפקיד, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); והיזק לרכוש במזיק, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 27.3.2011, בעת שטופל המבקש על-ידי הגב' גלינה שוסטרמן (להלן: המתלוננת), עובדת בלשכת התעסוקה בחיפה, התפתח ויכוח בין השניים. במהלך חילופי הדברים, כך נטען, תקף המבקש את המתלוננת, בכך שהשליך על ראשה עציץ מפלסטיק, אשר היה מונח על שולחנה. בנוסף, עקב מעשיו של המבקש, נשבר עציץ הפלסטיק.

4. בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע המבקש, עמד בית משפט השלום על הערכים החברתיים הממוגנים, בבסיס עבירות אלה. בפרט, הדגיש בית משפט השלום את הערך החברתי שתכליתו הגנה על גופם וביטחונם של עובדי הציבור, והצורך לאפשר לעובדים אלה לתפקד באופן יעיל, וללא מורא. על רקע זה, נקבע כי מתחם הענישה ינוע בין 2 חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לצורך קביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, זקף בית משפט השלום לזכותו של המבקש את הודאתו במיוחד לו; ואת חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. בהתחשב בכך, גזר בית משפט השלום על המבקש 4 חודשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות. עוד הושתו על המבקש 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור, במשך 3 שנים, כל עבירת אלימות פיזית; 2 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור, במשך 3 שנים, כל עבירת רכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; ופיצוי כספי למתלוננת, בסכום של 2,000 ₪.

5. המבקש לא השלים עם תוצאה זו, וערער עליה לבית המשפט המחוזי בחיפה. לטענת המבקש, עונש עבודות השירות שנגזר עליו עלול לפגוע ביכולתו לשאת בתשלומי חובות משק הבית שצבר, כמו גם בתשלומי המזונות לילדיו. עוד טען המבקש, כי היה מקום להתחשב לקולת עונשו, בנסיבות חייו הקשות, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו; ובכך שהעבירות בהן הורשע, בוצעו על רקע אובדן עשתונות רגעי. לאחר שהאזין לטענות הצדדים, החליט בית המשפט המחוזי לדחות את ערעורו של המבקש, בקובעו כי בית משפט השלום לקח בחשבון את כלל השיקולים הצריכים לעניין, והשית על המבקש, בסופו של יום, עונש ראוי ומאוזן, ההולם את חומרת המעשים.

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשה שלפני טען המבקש, אשר אינו מיוצג, כי העונש שהושת עליו חמור במידה קיצונית הן ביחס לחומרת מעשיו, והן לנוכח נסיבות חייו הקשות. לטענת המבקש, מעשיו נבעו ממצוקה קשה ביותר שחש, בלשכת התעסוקה, על רקע החשש כי לא יזכה

עמוד 2

לקצבה, אותה ציפה לקבל. ביתר שאת אמורים הדברים, כך נטען, לאור היותו של המבקש פושט רגל, המצוי בתהליך שיקום כלכלי ואישי.

דין והכרעה

7. דין הבקשה להידחות. הבקשה אינה נמנית על התנאים שנקבעו למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה. זאת שכן, הבקשה אינה מעוררת שאלה משפטיות כבדת משקל או סוגיה ציבורית עקרונית, ולא מתעורר חשש מפני עיוות דין ממשי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 6449/15 חלוואני נ' מדינת ישראל (12.10.2015); רע"פ 4881/15 הלפרין נ' כרמי (24.9.2015); רע"פ 6032/15 אל וחידי נ' מדינת ישראל (21.9.2015)).

עוד אציין, כי עניינה של הבקשה שלפניי בחומרת העונש שהושת על המבקש. כלל הוא, כי לא תינתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים חריגים בהם מתעוררת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה בעבירות דומות (רע"פ 5658/15 סמירנוב נ' מדינת ישראל (24.8.2015); רע"פ 5205/15 טנוס נ' מדינת ישראל (9.8.2015); רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015)). יש להזכיר, בהקשר זה, כי העבירות שביצע המבקש כונו כלפי עובדת ציבור, וכבר נאמר, לא אחת, כי:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית" (רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.2010); ראו גם: רע"פ 2450/15 אזרזר נ' מדינת ישראל (15.4.2015)).

על רקע הדברים האלה, סבורני כי עונש עבודות השירות, אשר הושת על המבקש, הוא עונש מידתי וראוי, המאזן כהלכה בין כלל השיקולים העומדים על הפרק.

8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

לפיכך, מתבטלת בזאת החלטתי, מיום 4.11.2015, בנוגע לעיכוב ביצוע העונש. המבקש יתייצב לריצוי עונש עבודות השירות, במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 29.11.2015, עד לשעה 10:00, לצורך קליטה והצבה.

ניתנה היום, כ"ד בחשון התשע"ו (6.11.2015).

ש ו פ ט
